

ἜΤΟΣ Β'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 83

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1880.

Μόλις ἰδρῦθη τὸ Ἑλληνικὸν βασιλεῖον καὶ ἀμέσως ἤρξατο προφθεῖν τὰ μεγάλα κράτη. Ζῶμεν ἔκτοτε προφθεῖντες τὰ πάντα καὶ ἡ μέλλουσα ἱστορία, ἀνγκράφουσα τὰ γεγονότα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, αἰτχνομένη θ' ἀνγκράφῃ, ὅτι οὐχὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Περικλέους καὶ τῶν Σαλαμινομάχων, ἀλλ' οἱ υἱοὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, ἀπὸ τοῦ 1844 καὶ ἐντεῦθεν ἐξετέλου, ὡς Μισκερόναι, προφθεῖντες πολιτεύματος, νόμων, ἐκπαίδευσίς αὐτῶν, στρατοῦ, ναυτικοῦ, ἐκπαιδύσεως, διοικήσεως, καὶ τέλος, μεγάλην προφθεῖν Ἑλλήνων.

Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἐρζεγοβινακῆς ἐπαναστάσεως ὄλα καὶ κυβερνήσεις, εἴτε προσωπικαὶ ὠνομάσθησαν, εἴτε κυβερνήσεις ἀρχῶν, εἴτε οἰκουμηνικαὶ, εἴτε με οἰονδήποτε ἄλλο ὄνομα δυνάμενον νὰ ἐκνοποιήσῃ ἀξιώσεις καὶ νὰ συγκρατήσῃ πλειονοψηφίαν, μᾶς ἐχόρδισαν καὶ προφθεῖντες τὰς προπροφθεῖντας. Ὁ κ. Τρικούπης ἔξω τῆς ἐξουσίας εὐριτικῶς τὰ πάντα κακῶς γινόμενα καὶ ἡχηρὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἀντήχει ἀπὸ τοῦ βήματος, δικαστέλλουσα τὴν σύντονον τῆς χώρας παρασκευὴν ἀπὸ τῆς ἡρέμα παρασκευῆς.

Ἦλθεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ ἐνομιζόμεν, ὅτι ἡ προφθεῖν ἐτελείωσεν, ὅτι θὰ τὴν ἔπαιε πλέον αὐτός, ὅς τις ἐπεδείκνυεν ἡμῖν ἐν θριχμῶ τὸ λουστὴν διὰ χειροκρατημάτων νοσημόνων ἀκροατηρίων ἐν μκκρία τῇ λήξει προφθεῖν τῆς ἡρέμα παρασκευῆς.

Ἀλλὰ τυρλώττονται, τὰ πράγματα καὶ αἱ περιστάσεις τὸν προφθεῖντον. Ἡ Εὐρώπη συνελθοῦσα ἀπεφάσισε νὰ μᾶς δώσῃ ῥόλο σοφωτέρων, ἀνδιόστικα τὰς μπουφορερίας μας, καὶ μᾶς εἶπε: Σὰς δίδομεν τὴν ἀδειαν νὰ ματώσετε καὶ σεις ὀλίγον τὴν μύτη σας διὰ ν' ἀπολαύσετε τὸ ὄνειρον σας τὰ Ἰωάνναινα.

Τὰ ὄνειρα τῆς Ἑλλάδος ἐξετείνοντο ἤδη μόνον μέχρις Ἰωαννίνων!

Τὸ προφθεῖν τῆς ἡρέμα προφθεῖν, ἀφοῦ πρῶτον ἐκδηύθη διὰ δοξολογιῶν, κωδωνοκρουσιῶν, λαμπροφθοριῶν, λόγων, ψηφισμάτων καὶ δικηλώσεων, ἐξέσθη ὀλίγον εἴτα, καὶ ἡ λέξις ἡρέμα ἀντικατέστη διὰ τῆς συντόνου. Οὕτω ἀκουσίως τοῦ ἡρχετο νὰ προφθεῖν τὸν τόπον ὁ ἐλαρυγγισθεὶς κατὰ τῶν πετσωμάτων καὶ ἐλπίς ἀνέτελλεν, ὅτι ἡ προφθεῖν θὰ ἔπαιε.

Ἀλλὰ μᾶτην, μᾶτην ἠλπίσαμεν. Διωρῶντες προφθεῖν εἰς μέγα. Περιέφερε γύρω τὰ βλέμματά του καὶ ἐσκέφθη νὰ προφθεῖν αὐτός, ὁ μοιρῶν ἰθύνων σήμερον τῆς Ἑλλάδος τὰς τύχας, τὸν ἰθύνοντα διὰ τῆς μεγαλοφθορίας καὶ τοῦ πκτριωτισμοῦ τοῦ τὰς τύχας τῆς Γαλλίας, ὁ ἀγορητῆς τοῦ Ἀγρινίου τὸν ἀγορητῆν τῆς Belleville, ὁ δικτάτωρ τῶν Ἀθηνῶν τὸν δικτάτωρ τοῦ Τούρ.

Δὲν περιέζωνον ὅμως τὴν πρωτεύουσαν ἀπαστρέπτουσαι λόγχα καὶ δὲν ἠνγκάσθη ν' ἀνκῶ ἐπὶ ἀεροστάτου ἵνα δυνηθῇ νὰ περισυνάξῃ τὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Ἡ ὁδὸς ἦν ἐλευθέρη, καὶ ἀνκῶς ἐπὶ βοδὸς ἐκήρυξε τὴν ἐπιστρατεῖαν. Καὶ προσπαθεῖ προφθεῖν μεγάλας ἐποχὰς νὰ περισυνάξῃ χωλοὺς καὶ ῥαχητιῶντας, ἵνα συντελέσῃ τὴν σύντονον προφθεῖν, οὐχὶ διὰ νὰ προφθεῖν ἀνδρῶν πρὸ λυσσώντων ἐχθρῶν, ἀλλ' ἀριθμοὺς πρὸ δικῶν μκνῶδους ἀντιπολιτεύσεως.

Οὕτω φροντίζομεν περὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ. Θὰ προφθεῖν ἀνδρῶν οἰμῶζοντες ὅτι τοὺς ἐβγαλαν ἀπὸ τὴν δουλειά τους καὶ ἀνδρῶν δραπέτας τῶν νοσοκομείων. Τοῦτο λέγεται ἐπιστρατεῖα. Τοῦτο εἶναι στρατὸς μέλλων νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν χωρῶν.

Τὰ δὲ παρῶν μᾶς; Τὸ δὲ ναυτικὸν μᾶς;

Ἐ! ὅτω δὲ ἐκεῖνα θὰ φροντῆσῃ ὁ ἡνωμένος στόλος τῶν δυνάμεων, ὅτω διὰ τοῦτο ἔχομεν τὸν κ. Βούλγαρη.

Ὁ κ. Βούλγαρης προκτενάζει τὴν χώραν ντυτικῶς !
Καὶ ὁμοίως ὁ κ. Τρικούπης ἤλθε νὰ πύση τὴν προφθίναν.
Καὶ ὁμοίως πιστεύετε, ὅτι κάμνομεν κἄτι.

Δὲν κάμνομεν τίποτε. Προφθοῦμεν τὰς προκτενάζας, ἢ μάλλον ὡς παλιᾶτοι ὑποκρινόμεθα τοὺς προκτενάζομένους, κινθύντες τὸν οἶκτον ἡμῶν αὐτῶν καὶ τὸν μέχρι δακρύων γέλωτα τῶν ἀγαθῶν γειτόνων μας Ὀσμηνλήδων.

ΣΤΡΥΦΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

ΤΟ ΑΝΕΚΚΛΗΤΟΝ

Ἀντιφρόνητον εἶναι, ὅτι οἱ νόμοι οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν ἐπιστρατεῖαν παρ' ἡμῶν καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ εἰς τὴν ἀφορῶντα ἐγένοντο καὶ γίνονται χάριν παιδιᾶς. Βουλκί καὶ κυβερνήσεις καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει ἠτχολήθησαν καὶ ἐξκολουθοῦσιν ἀσχολούμενοι εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ κωμικοῦ.

Τοιαῦτα φαινόμενα ψυχολογικὰ εἶναι μὲν σπάνια, ὅχι ὅμως καὶ ἀγνωστὰ εἰς τὴν ἱστορίαν, ὀνομαζόμενα παρὰ τῶν ἱατρῶν μὲν ἐπιδημικαὶ νευρώσεις, παρὰ δὲ τῶν ἀπλοστέρων τοῦ διαβόλου πείραξις.

Ὁ Ἀσμοδαῖος εἰξεύρει, ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον καὶ ὅτι ἡ κωμικὴ μορφή εἶναι ἔργον τοῦ ἐν τῷ Ἄδει ἀντιπάλου τοῦ Βασιλέως Βελλεβοῦλ. Μεγάλῃ ὄντως καὶ ἐπιφοβῶς ἡ μυστηριώδης δύναμις τοῦ ἡγεμόνος τούτου. Οὕτω, λόγου χάριν, κατώρθωσεν ὅπως ὀλοκλήρως ὁ καλούμενος ἑλληνισμὸς νὰ μὴ ξεκαρδίζεται ἀπὸ τὰ γέλωτα, ὅτε οἱ ἀρμόδιοι κηρύττουσιν ἀνεκκλήτων τὴν κατὰ τὰς ἐν ἡμετέροις βρέφους ἐννεά μηνῶν ἢ γέροντος ἐννενήκοντα ἐτῶν, διότι ἐσημειώθη τὸ πρόσωπον τοῦτο μὲ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἐν τοῖς στρατολογικοῖς καταλόγοις, οὗς ἄλλως φυσικῶς ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐξελέγξωσιν 120,000 ἄνθρωποι. Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου δὲν ἤθελον εὑρεθῆ μύρια μέσα διορθώσεως τοιούτων προφανῶν καὶ τερατωδῶν ἀδικημάτων ;

Καὶ μίαν ὥραν περὶ τὴν ἡλικίαν ἀδικίαν ἐὰν ὑπῆρχεν, ἔπραπε νὰ ἐξεγερθῆ κατ' αὐτῆς τὸ δημόσιον φρόνημα ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν δὲν ὑπάρχει τοιοῦτο φρόνημα ἐν αὐτῇ, ὡς δὲν ὑπάρχει τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου. Γνωστὸν ἦτο μέχρι τοῦδε, ὅτι οἱ νόμοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναγκαιότατοι εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς κοινῆς οὔτε παρὰ τῶν κυβερνῶντων οὔτε παρὰ τῶν κυβερνωμένων ἐθεωρήθησαν ποτε παρ' ἡμῶν ἱεροὶ καὶ ἀπαραβίαστοι, καὶ ὁμοίως ἱεροὶ καὶ ἀπαραβίαστοι ἐθεωρήθησαν ἤδη προφανεῖς παρὰ τοὺς ὀλοκλήρους, ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς πρὸς τὸν νόμον εὐλαθείας.

M.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐλλείποντα θὰ συμπληρώσῃ ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων, μᾶς βεβαιοῖ ὁ φίλος Αἰὼν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος πιστεύει, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων δεῖται χρόνου καὶ νοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις, καθ' ἃ πληροφορεῖται ὁ Ἀσμοδαῖος, σέπτεται νὰ σχηματίσῃ σύνταγμα ἰδιαιτέρον, συγκροτούμενον ἐκ πνυτῶς εἶδους ἀναπήρων, τυφλῶν, χωλῶν, κουλῶν, εἰς οὓς προστεθήσονται νήπια καὶ ὑπέργῃροι καὶ πάντες οἱ ἐπαῖται, οὓς δὲν δύναται ν' ἀφίσῃ ἀχρησιμοποίητους διοικήσεις σοφῆς. Τὸ σῶμα τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαιῶν, ἵνα συγκινή τὰς μιλῶσας καρδίαις τῶν Φράγγων τῆς Ἑλλάδος προστατῶν, ἐθεωρήθη δ' ἐν γένει συναδὸν πρὸς τὴν τελευταίαν πολιτικὴν τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων περὶ ἐπιτελείας.

— Κύριε ὑπουργέ, λυπηθῆτε τὰ τρία μου παιδιᾶ ; τί νὰ τὰ κάμω, ἂν πάρετε τὸν ἄνδρα μου στρατιώτη ;

— Δὲν ἔμπορῶ νὰ κάμω τίποτε.

— Ὅλιγων ἡμερῶν προθεσμίαι, κύριε ὑπουργέ, νὰ δώσετε εἰς ἐμέ . . .

— Δὲν καταλαμβάνω . . .

— Νῆ, πῶς νὰ σᾶς εἰπῶ . . . δηλαδὴ, καταλαμβάνετε, γεννησιότατε . . . . νῆ, χθὲς ἐλογχηράζαμεν μὲ τὸν ἄνδρα μου, πῶς ἂν μᾶς ἐδίδατε εἴκοσι ἡμερῶν προθεσμίαν, ἔμπορούσαμεν νὰ σᾶς κάμωμεν κουμπάρον εἰς τὸ τέταρτο παιδί μας καὶ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὴν ἐπιστρατεῖαν.

Μεταξὺ δύο ἐπιστράτων, χωλοῦ καὶ ἀρτίου :

— Ἀλλὰ πῶς θὰ βρῶσιν, ἀφοῦ μὲ λείπει τὸ ἕνα πόδι ;

— Ὁ πατριωτισμὸς σου θὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐλλείπον.

ΤΑ ΔΙΑΒΑΘΗΡΙΑ

Γνωστὸν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἠρνήθη αὐθακίρῶς διαβατήρια διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς δικόφωρον πολίτας, ὑπὸ τὴν πρόφασιν, ὅτι θὰ τοὺς καλέσῃ ποτὲ εἰς τὰ ὄπλα. Ἀλλ' ἀφοῦ ἤδη προκκωλύει τὴν ἀναχώρησιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δικτὶ νὰ μὴ προκκωλύσῃ αὐριοὺς τοὺς πολίτας νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ δῆμου εἰς δῆμον ὅπως εὐκολώτερον δικνεῖται αὐτοῖς ποτε τὰ φύλλα πορείας ; Πλὴν ἐὰν οἱ κομπογιαννῆται ὑπουργοὶ μας ἐγνώριζαν τὴν ἱστορίαν, θὰ ἐνθυμοῦντο, ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος ἡ δουλοπαροικία καθιδρύθη ἐν Ῥωσίᾳ δι' ἀπλῆς διοικητικῆς ἀπαγορεύσεως πρὸς τοὺς ἀγρότας ἐκ τῶν πολιτῶν τοῦ νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ δῆμου εἰς δῆμον. Περίεργον θὰ ἦτο ἀληθῶς ἐὰν ἐγένετο καθιδρυτὴς τῆς δουλοπαροικίας ἐν Ἑλλάδι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Ὑπουργός, αὐτός, ὅστις ἀρείλει τὴν θέσιν του, ὡς ἰσοτίμου πολίτου, εἰς τὴν χειραφετήσιν τῶν κατωτέρων τάξεων.

De Capodilista.